

Jaargang 57, no. 9, september 2014

Advertenties

Feico Alkemade

Tel. 06-53244929

advertentiebeheer@vogelwijkonline.nl

Kwettertjes: Mileen Boutkan

Tel. 3684333, mhboutkan@planet.nl

Redactie

Dick van Rietschoten

Laan van Poot 152, 2566 EE,

Tel. 06-27268377

Magda van Eijck, Fuutlaan 4, tel. 3254467

Madelon Kranenburg

Rigolettostraat 54, 2555 VT, tel. 3253571

Mischa Vos, Kruisbeklaan 49A,

Tel. 06-24695983

Ruud van der Hoofd (webmaster)

E-mail: webmaster@vogelwijkonline.nl

E-mailadressen

dvanrietschoten@ziggo.nl of

redactie@vogelwijkonline.nl

Website wijkvereniging

www.vogelwijkonline.nl

Aan- en afmelden van leden

Tel. 06 - 24 77 87 21 of e-mail

leden@vogelwijkonline.nl. Zie verder

achterin onder 'Ledenadministratie'

Verschijning: 10 x per jaar.

Oplage : 1900 exemplaren

Druk

Pasmans Offsetdrukkerij B.V.

Forellendaal 400, 2553 LP Den Haag

Ingezonden kopij

Journalistieke bijdragen of brieven van lezers zijn van harte welkom. De redactie heeft het niet eens te zijn met de inhoud van ingezonden brieven, maar behoudt zich het recht voor niet-inhoudelijke redactionele wijzigingen aan te brengen of al te uitvoerige teksten te bekorten. In bijzondere gevallen is de redactie en/of het bestuur gerechtigd ingezonden stukken niet te plaatsen.

Van de Redactie

Na een zomervakantie is het - meer dan na afloop van andere vakantieperiodes - altijd extra moeilijk weer op gang te komen en het 'normale' leven te hervatten. Het vakantiegevoel blijft in de zomer kennelijk langer hangen dan gewoonlijk.

Voor velen laat deze zomer echter geen sfeer van vrijheid en vrolijkheid na, maar een gevoel van verdriet en gemis omdat een familielid, vriend, vriendin, collega of kennis in de voorbije periode het leven heeft gelaten. Dat geldt onder anderen voor de nabestaanden van het vierkoppige gezin uit onze wijk dat in juli omkwam bij de vliegcrash met vlucht MH-17 van Malaysian Airlines. In dit blad komt de vrouw aan het woord die door deze gruwelijke gebeurtenis in één klap haar op de Spotvogellaan wonende dochter, schoonzoon en twee kleinkinderen verloor. We leven met haar en met de nabestaanden van al die andere slachtoffers mee.

Begin augustus was het precies 100 jaar geleden dat de Eerste Wereldoorlog uitbrak. In landen als België, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk wordt daar dit hele jaar uitgebreid bij stilgestaan. In Nederland is die aandacht voor *De Grote Oorlog*, *La Grande Guerre* of *The Great War*, die afgezien van de burgerslachtoffers zo'n tien miljoen militairen het leven kostte, vrij gering. Vogelwijkbewoner Guido Bottinga heeft een bijdrage geleverd aan de informatie over deze oorlog door er een boek voor jongeren over te schrijven. In dit nummer vertelt hij erover.

Onzerzijds willen we bij dezen iedereen die het nog nooit heeft gedaan ten zeerste aanbevelen eens een bezoek te brengen aan het Belgische stadje Ieper, dat op wonderbaarlijke wijze uit de as van de Eerste Wereldoorlog herrees. Elke avond om 20.00 uur wordt daar nog altijd bij de zogeheten Menenpoort een indrukwekkende herdenkingsceremonie gehouden waarbij *The Last Post* wordt geblazen ter nagedachtenis aan alle gesneuvelden. Een bezoek aan Ieper (en de bijbehorende tentoonstellingen en omringende oorlogskerkhoven) is dé manier om op een aanschouwelijke manier kennis over de periode 1914-1918 te vergaren en een hongergevoel naar nog meer kennis teweeg te brengen.

DvR

De wijk in vogelvlucht

Door *Chris van Dam*, voorzitter wijkvereniging *De Vogelwijk*

Rouw om verongelukt gezin

Het neerschieten van vlucht MH17 van Malaysian Airlines op 17 juli was een rampzalige gebeurtenis die heel Nederland in rouw dompelde. Met zoveel slachtoffers werden veel families, gemeenten, wijken, scholen en verenigingen geconfronteerd met een plotseling verlies. Van naaste familieleden, vrienden of burens tot mensen die men van enige afstand kent.

In de Vogelwijk kwam een heel gezin bij deze ramp om het leven. Sergio Ottochian, Esther de Ridder, Elsemiek de Borst en Julian Ottochian. Elders in dit blad kunt u meer over hen lezen. Zij waren bewoners van de Spotvogellaan, die kort voor de fatale datum nog aanwezig waren bij het straatfeest. Wat een fantastische vakantie had moeten worden, werd een drama op het slagveld in het oosten van Oekraïne.

Slechts weinigen van u zullen dit viertal persoonlijk hebben gekend. Maar ze waren lid van verenigingen in of nabij onze wijk, ze waren hier geboren en gingen hier naar school. Maar ook als je hen niet gekend hebt, voel je je verbonden met hun lot. Omdat ze in onze wijk woonden, maar ook omdat wat hen is overkomen misschien wel ons allemaal had kunnen overkomen. De willekeurigheid van deze aanslag maakt het een aanslag op ons allemaal.

Namens het bestuur van onze wijkvereniging wil ik iedereen die op een of andere wijze betrokken was bij dit gezin condoleren met dit

verlies. Dat we rouwen om vier wijkgenoten die gewoon van vakantie hadden moeten terugkeren.

In tijden van rouw helpt het als we elkaar laten merken dat we geraakt zijn, dat we niet zomaar overgaan tot de orde van de dag. Laten we daar de tijd voor nemen. Bij het schrijven van deze bijdrage bestond er nog geen zekerheid over een datum waarop de lichamen vrijgegeven zouden worden en een begrafenis kon worden voorbereid.

Als bestuur van de wijkvereniging zullen we pogen om – in lijn met de wensen van de betrokken nabestaanden – een gepast eerbetoon aan de overledenen te geven. Daarbij hopen we dat we zowel wijkgenoten die dat willen in de gelegenheid kunnen stellen hun medeleven te betuigen, maar ook dat we zo veel mogelijk mensen hierover in kort tijdsbestek kunnen informeren.

Ander nieuws

Mijn animo om op deze pagina nog allerlei andere zaken te bespreken is niet groot. Ik hoop dat u daar begrip voor hebt. In het volgende nummer zal ik weer andere wijkzaken met u delen.

Chris van Dam

(mede namens collega-bestuursleden Peter Arends, Henk Eleveld, Marianne Moor, Christian Pick en Arthur Wiggers)

Het onvoorstelbare werd werkelijkheid

‘Malaysian Airlines, dat is hún vliegtuig, dat kan niet anders!’

Door Dick van Rietschoten

Iedereen denkt er wel eens aan, in een flits, maar het zijn gedachten die je snel weer wegstopt. Stel je voor dat één of meer van je dierbaren er plotseling, geheel onverwacht, niet meer zou(den) zijn. Onvoorstelbaar.

Toch wordt het onvoorstelbare soms werkelijkheid. Door een ongeluk, een ramp, een moord of wat dan ook. Zoals op 17 juli, toen een passagiersvliegtuig van Malaysian Airlines boven Oekraïne door Ruslandgezinde Oekraïense rebellen met een raket uit de lucht werd geschoten. De 298 inzittenden, onder wie 196 Nederlanders, waren kansloos.

Een vierkoppig gezin uit de Vogelwijk maakte ook die fatale vlucht met de codenaam MH17. Die ochtend hadden ze hun huis aan de Spotvogellaan 72 verlaten voor een vakantie-reis door Maleisië: Sergio Ottochian en zijn vrouw Esther de Ridder (beiden 52), hun tienjarige zoon Julian en de 17-jarige Elsemiek de Borst, dochter van Esther uit een eerder huwelijk. Elsemiek zat op het Segbroekcollege, waar ze haar eindexamenjaar gymnasium voor de boeg had. Julian zou begin deze maand naar groep 7 van de Nutsschool aan de Laan van Poot gaan.

In mei van dit jaar maakte het gezin samen met enkele familieleden onder wie oma Else Zwaart een reisje naar Rome, waar deze foto werd genomen. Van links naar rechts Esther, Julian, Elsemiek, Sergio en Else.

Air Crash Investigation

„Ik ben al jaren gek op de documentaire-serie *Air Crash Investigation* die op National Geographic Channel wordt uitgezonden,” vertelt de 78-jarige Else Zwaart, moeder van Esther en oma van Julian en Esther. „Sergio had die tic ook, maar dat was niet zo vreemd want hij had in Delft lucht- en ruimtevaart-techniek gestudeerd. Ik vind het altijd ontzettend interessant om te zien hoe zo’n vliegcrash wordt gereconstrueerd en hoe die onderzoeken verlopen. Maar je staat er toch nooit bij stil dat je ooit zelf bij zoiets betrokken zou kunnen raken? Ik kan nu niet meer afstandelijk naar dat programma kijken.”

Shock

Nadat het nieuws over de vernietiging van het vliegtuig haar had bereikt, raakte ze in een shocktoestand, erkent ze tijdens een gesprek in haar flatje aan de Stokroosstraat. „Ik zou gedurende de vakantie van Sergio en Esther op hun huis passen en daar gaan logeren. Dat had ik de afgelopen jaren ook gedaan. ’s Morgens had Esther nog gebeld: ‘We staan op het punt naar Schiphol te vertrekken. Geniet maar lekker van je vakantie in de Vogelwijk’, zei ze.”

„Tegen half vier die middag had ik me aan de Spotvogellaan geïnstalleerd. Rond kwart over vijf zette ik de tv aan en zag ik de mededeling dat er een extra Journaaluitzending zou komen. Ik bleef kijken en een kwartier later kwam het nieuws over die vliegcrash. ‘Malaysian Airlines, dat is hún vliegtuig, dat kan niet anders!’, realiseerde ik me. Het was alsof iemand me keihard tegen de borst stompte. In paniek en vol verbijstering ben ik naar buiten gelopen. Daar kwamen toevallig net de burens de deur uit om een eindje te gaan fietsen: Wim Kuijken en Pien Zaaijer. Ze hebben me geweldig opgevangen, vooral Pien. Die is de hele avond bij me gebleven en de volgende ochtend kwam ze zelfs een ontbijt brengen. Ook de dagen daarna zijn Pien en Wim heel zorgzaam geweest.”

Identificatie

Het was niet alleen het plotse verlies van de geliefden dat verdriet, radeloosheid, hartenpijn en slapeloosheid veroorzaakte. Ook de gedachte dat de ontzielde en verminkte lichamen van de vliegtuigpassagiers her en der verspreid in Oekraïense akkers lagen was voor Else Zwaart en de andere nabestaanden onverdraaglijk. „Je wilt daar niet aan denken, maar de videobeelden en foto’s in de media drukken je steeds weer met de neus op de feiten,” zegt ze.

Enkele dagen na de ramp werd er aan de deur van het huis aan de Spotvogellaan gebeld. Twee vrouwelijke politiefunctionarissen kwamen vragen of ze mochten zoeken naar DNA-sporen die de identificatie van de slachtoffers zouden kunnen vergemakkelijken. „Ze zijn daar lang mee bezig geweest, vooral met voorwerpen als tandenborstels en kledingstukken uit de wasmand,” vertelt Else.

Woede

„Intussen was mijn verdriet omgeslagen in woede. Blinde razernij over die moordpartij. Hans de Borst, de ex van Esther en de vader van Elsemiek, had dat ook. Hij schreef een open brief aan Poetin, die de Oekraïense afscheidingsbeweging had opgestookt en wapens had geleverd waarmee het vliegtuig was neergehaald. Die brief is afgedrukt in het Algemeen Dagblad.”

Een week later spuwde Else haar gal in een boze brief aan Mark Rutte, die ze zelf op het Binnenhof bezorgde. „Ik kon het niet verkroppen dat hij zo diplomatiek-voorzichtig met de zaak omging en het identificatieteam in Oekraïne vanwege de veiligheidsrisico’s wilde terugtrekken. Maar ja, op een dag beseftte ik dat je met die woede ook niet vooruit komt. Ik heb toen een willekeurige pastoor gebeld bij wie ik m’n hart heb uitgestort. Hij is hier thuis geweest.”

Begravenis

Met ‘hier thuis’ bedoelt Else haar eigen flat,

want het huis van Sergio, Esther, Julian en Elsemiek was inmiddels door een notaris verzegeled. Er kwam zelfs een nieuw slot op de deur. Pas als alle formaliteiten en de begrafenis achter de rug zijn, mogen de nabestaanden de woning weer in. Over de begrafenis van het gezin was op het moment van dit gesprek nog geen informatie bekend. De stoffelijke resten van de tienjarige Julian waren namelijk - zes weken na de ramp - nog altijd niet gevonden. „Hij heeft zich in de velden van Oekraïne verstopt,” zegt z'n oma vertederd. „Zo zijn kinderen nu eenmaal.”

Contacten

In de Vogelwijk en ver daarbuiten zullen vele vrienden, vriendinnen, oud-collega's en andere bekenden van de omgekomen gezinsleden nog vaak hun herinneringen aan Sergio, Esther, Elsemiek en Julian koesteren.

„Ze hadden heel veel contacten,” zegt Else Zwaard. „Sergio was van jongs af aan opgegroeid in de Vogelwijk, aan de Kauwlaan. Hij werkte de laatste jaren bij het internationale bedrijf Xodus, dat zich bezighoudt met olie- en gaswinning. Hij was veel op reis, maar thuis was-ie altijd heel actief, bij voetbalclub HBS bijvoorbeeld, waar ook Julian als keeper speelde. Geregeld was Sergio scheidsrechter bij

jeugdwedstrijden. Een leuke man hoor! Altijd gul en charmant en een prima gastheer. Met oud en nieuw bijvoorbeeld hielden ze aan de Spotvogellaan altijd open huis voor alle buurtgenoten.”

„Esther heeft ongeveer 25 jaar als juriste voor de Dienst Stedelijke Ontwikkeling van de gemeente gewerkt. Ze kende daar in de sfeer van 'bouwen en wonen' heel veel mensen. Samen met Sergio bezocht ze vaak popconcerten. Bijna allemaal hardrock, zoals Deep Purple.”

Bouwkunde

„Elsemiek had veel schoolvriendinnen. Een vrolijke intelligente meid was het. Ze had als vakantiebaantje in een pannekoeken- en poffertjesrestaurant op Kijkduin gewerkt. Na haar gymnasium wilde ze graag bouwkunde gaan studeren in Delft. Ze was op de faculteit al op kennismakingsbezoek geweest. Van een hoogleraar met wie ze toen heeft gesproken, kregen we een ontroerende condoléancebrief.”

„Bij de uitvaart zal de route van de stoet beslist door de Vogelwijk leiden, en uiteraard langs het huis aan de Spotvogellaan”, zegt Else. „De gemeente heeft al laten weten dat we geen last zullen hebben van belemmerende wegoebrekkingen. Dat is in elk geval al een zorg minder.”

VOGELWIJKAGENDA

Vrijdag 12 september	Vanaf 14.30 uur - Vogelwijk Golftoernooi op Golfbaan Ockenburg
Woensdag 17 september	17.00 uur - Borrel VogelNetwerk voor ondernemers, Papegaailaan 7, aanmelden via info@vergaderathome.nl
Vrijdag 19 september	'Aanschuifdiner' Papegaailaan 7. Zie www.vergaderathome.nl
Maandag 29 september	17.00 uur - Borrel en maaltijd voor 50+-wijkbewoners in Berg en Dal (Bosjes van Pex) Zie elders in dit blad.
Zaterdag 18 oktober	17.00 uur - Welkomstborrel voor nieuwe Vogelwijkbewoners, Papegaailaan 7

Extreme buien en nabijheid duinen hoofdoorzaken van natte kelders

Tekst en foto: Dick van Rietschoten

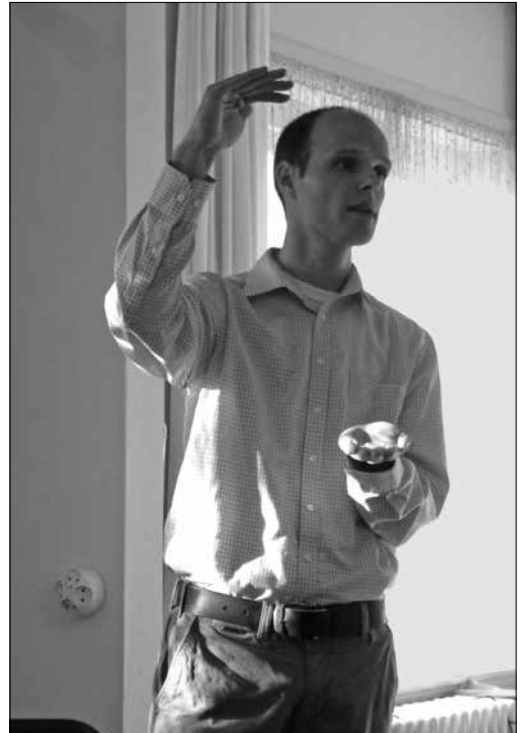
De grondwateroverlast in tientallen kelders in de wijk wordt vooral door twee factoren veroorzaakt: het toegenomen aantal extreme regenbuien in de afgelopen tien jaar en de ligging van de Vogelwijk tegen een duinenrij die al het hemelwater opneemt en vervolgens weer 'uitperst' in de richting van de bebouwing. Daarnaast speelt ook de ouderdom van kelders en funderingen nog een rol. Helaas kunnen de gemeente en het hoogheemraadschap niets doen om het probleem te verhelpen. Woningeigenaren zullen zelf maatregelen moeten nemen om hun kelder waterbestendig te maken.

Rioleringsstelsel

In het kort was dit de boodschap die ruim twintig wijkbewoners met 'kelderproblemen' op 14 juli in de vergaderzaal aan de Rietzangerlaan te horen kregen tijdens een informatiebijeenkomst over grondwateroverlast. Maarten Kuiper van ingenieursbureau Wareco, gespecialiseerd in grondwateronderzoek, zette een dikke streep door de veelgehoorde veronderstelling dat de natte kelders een rechtstreeks gevolg zijn van het nieuwe rioleringsstelsel in de wijk, met een gescheiden afvoer van regenwater naar diverse 'bezinkingsbassins'. Marcel Tirion, Hoofd Riolerings bij de gemeente, sloot zich daarbij aan.

Ruim 1000 mm per jaar

Uit een onderzoek dat Wareco in opdracht van de gemeente heeft uitgevoerd, bleek dat de ondergrondse opvangbassins voor regenwater nauwelijks van invloed zijn op de grondwaterstand. Het opgevangen water wordt heel geleidelijk in de bodem opgenomen en er is bij

Grondwaterdeskundige Maarten Kuiper vertelt over zijn onderzoek

pieken ook nog een uitlaat naar de Haagse Beek. „De natte kelders worden vooral veroorzaakt doordat er de afgelopen tien jaar steeds meer perioden met extreme regenval zijn geweest,” aldus Maarten Kuiper. „Nog maar acht jaar geleden viel er in Nederland gemiddeld jaarlijks 850 mm regen. Nu is dat al over de 1000 millimeter. Het effect van al die toegenomen hoosbuien wordt hier in de wijk nog versterkt doordat de duinen al die miljoenen liters water opnemen en vervolgens weer loslaten. De waterdruk die daarmee gepaard gaat is immens. Bovendien kan het na een

paar dagen extreme regen maanden duren eer de grondwaterstand weer genormaliseerd is.” Op een vraag uit de zaal of het overtollig grondwater niet simpel weg te malen is, antwoordde Mia Suss van het Hoogheemraadschap Delfland ontkenkend. „Bemaling heeft alleen invloed op het oppervlaktewater, maar niet op het grondwater.”

Overlegforum

Erik van Jaarsveld, die namens de wijkvereniging een enquête over de natte kelders organiseerde, en wijkbestuurslid Christian Pick

zeiden aan het slot van de bijeenkomst dat ze een soort ‘wijkforum’ willen instellen, bijvoorbeeld op de website van de wijkvereniging, waarin ervaringen over grondwateroverlast en diverse bestrijdingsmethoden worden uitgewisseld. „Daar kunnen dan ook de prijzen worden vergeleken die bedrijven rekenen voor het vochtvrij maken van kelders,” opperde Christian. Erik voegde daaraan toe: „Het hoeft misschien niet eens zo veel te kosten. Je zou eerst eens kunnen kijken wat je kunt bereiken door scheuren te dichten met epoxyhars of zoiets.”

Nieuw initiatief uit de wijk:

Nader kennismaken met de buurt

Veel buurt- of wijkgenoten kennen we van gezicht. Maar het is genoeglijker hen ook wat nader te leren kennen en eens een praatje te maken. Om dat te bereiken heeft een groepje wijkbewoners het initiatief genomen een borrel te organiseren, naar believen gevolgd door een maaltijd, in **de bistro van het Tennispark Berg en Dal**, gelegen in de Bosjes van Pex, op **maandag 29 september vanaf 17.00 uur**.

Bij dezen wordt u hiervoor van harte uitgenodigd. Het zou voor ieder prettig zijn als er een behoorlijk aantal aanwezigen is. U bijvoorbeeld. Het eerste drankje biedt de wijkvereniging u aan om het initiatief te steunen. Verdere consumpties zijn voor eigen rekening.

Na afloop van de borrel is gelegenheid een warme maaltijd te gebruiken à raison van € 17,50. Uiteraard kan de bistro een aantal onverwachte gasten aan, maar het helpt wel als de bedrijfsleider ongeveer weet welk aantal te verwachten is. Als u niet alleen wilt borrelen maar ook wilt aanschuiven aan de dinertafel, meldt u dat dan uiterlijk zondag 28 september per e-mail of telefoon bij Willem Ruitenberg: w.r.ruitenberg@xs4all.nl of tel. (070) 3230694

Achtergrond van het initiatief

Er wonen in de Vogelwijk nogal wat belangstellende mensen, die ook wel eens met een ander iets willen ondernemen: een bezoek aan een museum of bioscoop, een wandeling, noem maar op. Enkele bewoners zijn al met een clubje begonnen om via het systeem van 'zwaan kleef aan' een ruime kring van bewoners te vormen, een soort reservoir. Zij hopen dat door zo'n onverplichte manier van samen iets ondernemen de drempel wordt verlaagd om iemand uit de omgeving te benaderen om met hem of haar iets leuks te ondernemen. Het kan trouwens ook zinvol zijn als er dringend even een hand- of spandienst nodig is. Kortom: een extra draadje in het sociale weefsel van de Vogelwijk. Tot nu toe bestaat de groep uit 50+. Vermoedelijk zal het in die richting verder uitbreiden. Maar iedereen is welkom.

Wij hopen op uw aanwezigheid op 29 september. Noteer de datum alvast!

*Theo Ferguson
Willem Ruitenberg
Jolien Bogaards*

‘Voor de woningmarkt gloort weer een goede tijd’

Jubilerende Harold Belderbos blikst terug en vooruit

Tekst en foto's: Mischa Vos

Vogelwijkster Harold Belderbos verkeert al maandenlang in feeststemming. Nou ja, beroepshalve dan. Zijn makelaarskantoor aan de Laan van Meerdervoort 708A, dat hij in 1996 van z'n vader overnam, viert dit jaar het vijftigjarige bestaan.

Wij spreken Harold op een doordeweekse avond in zijn huis aan de Kwikstaartlaan 21. Hij is alleen thuis, de hond Raven niet meegerekend. „Prachtbeest! Onze vorige hond overleed vorig jaar, maar wij konden toch niet zonder.” Harold's echtgenote Annabeth, verpleegkundige in het Haga-ziekenhuis, is een avond op pad, net als zijn zoon Freek (19), de enige van de drie kinderen die nog thuis woont. Thijs (25) en Lieke (23) wonen op kamers elders in Den Haag.

Harold groeide op in de Vogelwijk in een van de mooiste huizen aan de Laan van Poot: nummer 198. „Als kind besepte ik het niet, maar later realiseerde ik mij wat een enorme villa het is!” Na enkele ‘uitstapjes’ buiten de wijk keerde hij in 1998 weer terug naar zijn vertrouwde buurt.

Afscheid

Het gesprek komt bijna meteen op de effecten die de economische crisis van de afgelopen jaren op de woningmarkt had. Heeft hij daar ook de klappen van gevoeld?

Harold erkent het volmondig. „Iedere makelaar moet dat hebben geraakt, dat was onontkoombaar. Die crisis heeft er fors ingehakt. Wij hebben geprobeerd het zo lang mogelijk vol te houden met onze personeelsbezetting, maar

helaas hebben we uiteindelijk van een aantal medewerkers afscheid moeten nemen. In 2008 waren wij inclusief de Hypotheekshop nog met 22 medewerkers, nu nog maar met 8.” Als Harold het ergens moeilijk mee heeft gehad in zijn loopbaan, dan was het dat: het ontslaan van mensen, drie jaar geleden, die zich jarenlang voor de Belderbos Groep (makelaardij en de Hypotheekshop) hebben ingezet. „Ik heb er slecht van geslapen.”

Verliezers

Na 2008 stortte de woningmarkt na de gigantische prijsstijgingen van de jaren daarvoor finaal in. De huizenprijzen konden tussen 1995 en 2008 met meer dan 150 procent stijgen, met name omdat iedereen vrij gemakkelijk torenhoge hypotheeklen kon afsluiten. Harold: „Alles kon in die tijd: vijf, zes, zeven keer je jaarinkomen, het werd allemaal gefinancierd.”

Na de aanslagen op onder meer de Twin Towers in 2001 stagneerde de groei wel even,

maar de prijzen bleven daarna weer gestaag doorgroeien, tot de banken/eurocrisis een eind aan die trend maakte. „Het had ook eigenlijk niet zo door moeten gaan. In de jaren voor de crisis had je vaak wel tien kopers per woning die allen tegen elkaar opboden. Dat is gelukkig voorbij, want je hebt in zo'n situatie alleen maar verliezers: negen teleurgestelde aspirantkopers en één 'gelukkige'. Maar moet je jezelf gelukkig prijzen als je de volle mep voor een huis moet betalen? En de verkoper hield er maar weinig aan over, want die betaalde op zijn beurt voor een nieuwe woning ook weer de hoofdprijs.”

Licht aan de horizon

„De Vogelwijk is doorgaans stabiel, maar ook hier heeft de crisis zijn sporen nagelaten. De afgelopen jaren zijn de opbrengstwaarden gemiddeld met 20 tot 25 procent gedaald,” vertelt Harold. „Maar er gloort licht aan de horizon, want ik merk dat er weer meer vraag is naar wonen in deze wijk. Kijk maar naar het aanbod:

waar anderhalf jaar geleden nog 80 woningen te koop stonden, is dat aantal nu gehalveerd, wat wijst op een snellere omloopsnelheid. Veel woningen, zeker de leuke, zijn snel weg. Ik merk overigens wel dat het 'oude deel' van de wijk, zeg maar tussen Houtrust en de Oude Buizerdlaan, sneller loopt dan het nieuwere deel, waarschijnlijk vanwege de toch iets meer aansprekende bouwstijl.”

Tip voor verkopers

Tussen neus en lippen door geeft hij nog een tip aan verkopers. „Ze moeten de vraagprijs reëel houden en hun woning goed presenteren. Zorg dat het goed verzorgd, schoon en opgeruimd is, want dat helpt echt bij de verkoop.”

Hoewel het koffiedik kijken is, verwacht Harold voor de eerstkomende jaren over het algemeen een stabilisering van de prijzen. Er ligt volgens hem hooguit een lichte prijsstijging in het verschiet. „Ik zie de toekomst in elk geval positief in. Dat heb ik van nature, ook toen het niet zo goed ging met de zaak. Ik weet dat het met

Harold Belderbos (rechts) met medevennoot Klaas Werksma. De derde vennoot Ron van Dongen was op vakantie.

hard werken, innovatie en goed ondernemerschap weer goed komt. Nu het op de woningmarkt alweer wat drukker is geworden, hebben we trouwens onlangs weer een secretaresse aangenaam.

Jeugd

Het makelaarsvak werd Harold met de paplepel ingegoten omdat zijn vader dat beroep uitoefende. „Mijn geboortehuis staat in de Roelofsstraat in het Benoordenhout. Ik ben daar geboren in 1959. Toen ik drie jaar oud was, verhuisden wij naar de Parsifalstraat in Bohemen-links. Ik kreeg twee zusjes en toen er nog een derde zusje bij kwam, werd het huis toch te klein. Zodoende verhuisden we in 1972 naar de Laan van Poot.” Harold ging naar het tweede Vrijzinnig Christelijk Lyceum (VCL) aan de Goudsbloemlaan en daarna naar het eerste VCL aan de Van Stolkweg.

Ondertussen leidde vader Belderbos zijn makelaarskantoor, waarmee hij in 1964 was begonnen. „Het was niet mijn droom om makelaar te worden, maar mijn vader kwam altijd thuis met verhalen over zijn belevenissen van die dag en dat was wel aanstekelijk. In de vakanties werkte ik bij hem op kantoor en na het VCL besloot ik te gaan studeren voor mijn makelaarsdiploma.”

Onverzorgd

„In 1980 trad ik bij mijn vader in dienst. In 1994 werd ik medevenoot en twee jaar daarna nam ik het kantoor over, samen met twee medevennoten, die dit jaar ook jubileren omdat ze op de kop af 25 respectievelijk 30 jaar aan het kantoor verbonden zijn.”

Harold weet nog goed wat de eerste woning was die hij als junior-makelaar verkocht. „Dat was aan de Houtrustweg, in 1980.” Nadien voorzag Harold talloze woningen van een nieuwe eigenaar. Van mooie panden in uitstekende staat tot huizen waarvan hij zich afvroeg: hoe kunnen mensen hier leven? „Laatst nog kwam ik in een heel onverzorgde woning,

en dat is nog zachtjes uitgedrukt, waarbij ik die vraag ook weer voelde opkomen.” Toch ziet hij het als een uitdaging om ook de minder eenvoudig te verkopen panden van eigenaar te laten wisselen.

Vader

De samenwerking met zijn nu bijna 80-jarige vader is altijd goed geweest. Belderbos senior was een leermeester, niet alleen voor Harold, maar voor iedereen bij het kantoor. „Mijn vader was de eerste makelaar die een fotowoon galerie in de etalage had. Ik ben erg trots op hem en op wat hij me allemaal heeft geleerd om in deze branche succesvol te worden: contacten leggen, contacten onderhouden en altijd je voelsprietten gebruiken. Aanvoelen wat mensen willen. Dat fingerspitzengefühl is zeer belangrijk.”

Harold geniet nog dagelijks van zijn vak, zelfs tijdens de moeilijke afgelopen jaren. „Het is geweldig werk en je bent voortdurend met mensen bezig. Dan is het mooi als je tevreden klanten hebt, die weer doorvertellen dat ze goed zijn geholpen. Dat er over je gepraat wordt in positieve zin. Mond-op-mond reclame, dat werkt!”

Harold is pas 54, dus het duurt nog even voordat hij op zijn lauweren kan gaan rusten. Maar stel dat het zo ver is, zal een kind van hem dan de zaak overnemen? „Ik verwacht het niet”, zegt hij. „Ik heb het enthousiasme voor de makelaardij nog niet echt bij hen waargenomen. Misschien heeft dat ook te maken met de recente crisis. Ze hebben gezien wat dat voor effecten kan hebben. Overigens vind ik het wel goed dat zij dat bewust hebben meegemaakt, ook de gevolgen ervan voor ons gezin. We moesten het gewoon, net als vele anderen, een stuk rustiger aan doen. Maar zo realiseren zij zich dat niet alles vanzelfsprekend is.”

Rally

Harold is een enthousiast rallyrijder. Hij heeft al vaak meegedaan aan de jaarlijkse Vogelwijk rally, behalve dit jaar. „Omdat mijn

moeder op die dag jarig was. Nu mijn ouders wat ouder worden, wil ik zo vaak als het kan genieten van hun aanwezigheid op dit soort dagen. En dan moet de rally daar maar even voor wijken.”

Hij heeft zelf geen oldtimer, maar huurt af en toe voor een weekend een klassieke wagen bij het bedrijf Chrome. Samen met Annabeth toert hij dan met open dak rond of neemt hij deel aan andere rally's, het liefste in een Triumph, zijn favoriet. „Ik rijd altijd, want navigeren kan ik niet. Daar ben ik te ongeduldig voor!”

Zijn andere passie is golf. Met enige regelmaat is hij te vinden op het golfterrein van Ockenburg. Ook zijn kinderen heeft hij aangestoken met het golfvirus. „Vooral Thijs begint steeds enthousiaster te worden. Hij is net jarig geweest en heeft allerlei golfspullen als cadeau gekregen. Hij begint er echt goed in te worden en zijn handicap gaat zienderogen omlaag!”

Jubileumdiner

Nog even keert het gesprek terug naar het vijftigjarig bestaan van de makelaardij. Hoe is dat gevierd? Harold: „Op een warme zomeravond zijn we met de medewerkers en mijn ouders feestelijk gaan eten op een terras aan de Scheveningse haven. Maar ik wil de feestvreugde ook graag delen met de Vogelwijkbewoners. Voor elke geslaagde verkooptransactie in de Vogelwijk bieden wij tot september volgend jaar de verkopers een

In juni 2011 behaalde Harold tijdens de Vogelwijk rally samen met 'co-piloot' Arnout Bruynesteyn de eerste prijs in de Toerklasse.

cheque ter waarde van € 450 aan, te besteden in een tuincentrum, restaurant of bij een meubelinrichter. Als je vijftig jaar terugkijkt, gaat het in feite om een bedrag van 1000 ouderwetse guldens.”

Harold en Annabeth zijn trouwens zelf niet van plan de Vogelwijk te verlaten. „Ons huis is eigenlijk te groot, maar we zitten hier prima. Ik ben verknocht aan dit huis, aan de burens in de straat en aan de omgeving.”

Praktische filosofie aan de Sportlaan

Sinds september 2012 maakt de Haagse vestiging van de (landelijk verspreide) School van de Filosofie gebruik van het pand Sportlaan 91/93, het woonhuis van Hettie en René van Schie. Hier kunt u diverse cursussen volgen om u de grondbeginselen van de filosofie eigen te maken. Op donderdagavond 11 september begint een cursus Praktische Filosofie. U kunt desgewenst ook later 'instappen' of zomaar op een donderdagavond ter kennismaking langskomen. Het gaat om een basiscursus van 15 lessen. In het verlengde van de kennis die aangereikt wordt, staan vragen en ervaringen van de cursisten centraal. Er is geen voorkennis vereist.

Nadere informatie op: www.praktischefilosofie.nl of bij mevrouw F. Roemer, tel 0174-629667,

E-mail: denhaag@praktischefilosofie.nl

‘Jongeren weten haast niets over de Eerste Wereldoorlog’

Guido Bottinga brengt slagvelden in boek tot leven

Tekst en foto: Dick van Rietschoten

Het is half acht op een willekeurige avond in het Vlaams-Belgische stadje Ieper. Enkele honderden mensen drommen samen bij de Menenpoort aan de oostkant van de stad. Ze zijn van heinde en verre gekomen, vooral uit het Verenigd Koninkrijk, maar ook uit andere Europese landen en zelfs uit Canada en Australië. Vele hoofden scharnieren naar de witte muren van de stadspoort, waarin de namen staan van zo'n 55.000 militairen van het Britse gemenebest die in de Eerste Wereldoorlog zijn gesneuveld zonder te zijn geïdentificeerd.

Om acht uur valt het geroezemoes stil. Vier geüniformeerde klaroenblazers komen aangemarcheerd, stellen zich naast elkaar op en brengen *The Last Post* ten gehore, ter herdenking van de miljoenen militairen die de gruwelen van de wereldbrand tussen augustus 1914 en november 1918 niet hebben overleefd. Zo gaat het in het gerestaureerde Ieper, waarvan het oude centrum na het oorlogsgeweld geheel in puin lag, nu al ruim tachtig jaar. Elke avond. Weer of geen weer.

Last Post Association

„Het is een mooie en ook huiveringwekkende ceremonie, die je op z'n minst één keer in je leven moet hebben meegemaakt,” zegt Guido Bottinga. De 50-jarige bewoner van de Kwartellaan heeft al meermalen bij de Menenpoort gestaan. Laatst nog op 14 juni, de dag waarop hij in Ieper zijn net verschenen jeugdboek *De Verwanten* ten doop hield en aanbood aan de voorzitter van de Last Post

Association, de organisatie die voor de dagelijkse herdenking van de gevallen verantwoordelijk is.

Guido's boek, dat hij het liefst karakteriseert als een roman voor jongvolwassenen („Zeg maar de leeftijdscategorie tussen 15 en 30 jaar”), brengt op een beurtelings luchtige en indringende manier de geschiedenis van de Eerste Wereldoorlog tot leven. Dat gebeurt aan de hand van een reis naar Ieper van het 17-jarige meisje Luka uit Den Haag en de Engelse geschiedenisstudent William, die ze een jaar eerder op vakantie heeft leren kennen.

Oorlogskerkhoven

„Jongeren weten haast niets over de Eerste Wereldoorlog, en vooral Nederlandse jongeren niet, want Nederland was niet bij de strijd betrokken. Omdat het dit jaar precies 100 jaar geleden is dat die oorlog uitbrak, wil ik met

mijn boek een bijdrage leveren aan de informatie over die periode, vooral gericht op tieners. Ik moet eerlijkheidshave zeggen dat ik er zelf ook niet zo gek veel over wist toen ik jong was. Pas tien jaar geleden na een tocht door Noord-Frankrijk, waar je net als rond Ieper struikelt over de oorlogskerkhoven, ben ik me goed in die periode gaan verdiepen. Ik heb er denk ik wel een meter boeken over verslonden. In 2011 ontstond het idee om een jeugdboek over '14-'18 te schrijven. Inderdaad, ik heb er in totaal drie jaar over gedaan."

Zusje

Ervaring als auteur had Guido al, want *De Verwanten* – dat in een Volkskrant-recensie maar liefst vier sterren kreeg – is zijn derde boek. Eerder schreef hij twee kinderboeken. Zijn eersteling kwam uit in 2006: *Een zusje uit een vliegtuig*. „Dat verhaal is aan de werkelijkheid ontleend, want het is geïnspireerd op ervaringen in mijn eigen gezin. Mijn vrouw Dorthy en ik hebben een zoon, Tjalle. Hij is inmiddels vijftien jaar, maar toen hij 4 was, hebben we een meisje uit China geadopteerd: Jusie. Tjalle kreeg dus een zusje uit een vliegtuig. Je zou kunnen zeggen dat het een moderne Jip en Janneke is geworden. Het is inmiddels ook in vertaling in de Duitse boekwinkels terechtgekomen."

In 2008 verscheen een tweede kinderboek van Guido's hand: *Winterkampioen*. „Dat speelt zich voor een groot deel af in de Vogelwijk en bij voetbalclub HBS," lacht hij.

Verkeer

In het dagelijks leven werkt Guido als bestuursadviseur voor de Haagse wethouder Tom de Bruijn (Financiën, verkeer en milieu). „Ik houd me vooral bezig met verkeerszaken. Dat deed ik onder De Bruijns voorganger Peter Smit ook." Voor de komende jaren staat er voor Guido en zijn wethouder een zware klus op het programma die ook de Vogelwijk raakt, namelijk het vinden van oplossingen voor een goede afwikkeling van de verkeersstromen tussen Madurodam en Kijkduin via onder meer de Segbroeklaan en Sportlaan. „Op dit moment zijn we met een clubje nog volop aan het brainstormen, dus het lijkt me beter er nog maar even het zwijgen toe te doen."

Racefiets

Hoewel het aan z'n stem niet te horen is, bracht Guido zijn jeugd door in het Noord-Limburgse Weert. „Maar ik woon al 25 jaar in Den Haag hoor, eerst op de Regentesselaan en sinds 2000 aan de Kwartellaan. Vanwege de tijd die zijn baan en het gezinsleven opeisen, zijn z'n boeken tot nu toe nogal gefragmenteerd tot stand gekomen. „De verhaallijn heb ik vaak bedacht tijdens tochtjes op de racefiets en het schrijven deed ik gewoon wanneer ik tijd of zin had: op vakantie of op rustige avonden een uur of twee achter elkaar."

In huize Bottinga staat al een volgend boekenproject op stapel. „Ik ben samen met Dorthy begonnen een thriller te schrijven. Leuk hoor, zo'n heel ander genre. En dat je als echtbaar zo'n boek componeert is op zich niets bijzonders, want dat is al vaker vertoond. Met *De Verwanten* gaat het trouwens goed. De verkoop valt niet tegen en een Duitse uitgever heeft al belangstelling getoond om het te laten vertalen. Er komt zelfs mogelijk een versie voor de Amerikaanse markt!"

Guido Bottinga - De Verwanten
Uitgeverij Lemniscaat
Prijs: 17,95 euro

Kale Nachtegaallaan wordt weer

Tekst en foto's: Dick van Rietschoten

Zo langzamerhand is iedereen wel gewend geraakt aan de tijdelijke kale *look* van de Nachtegaallaan tussen Sportlaan en Mezenlaan. Maar toen op 2, 3 en 4 juli alle achttien nog overeind staande iepen uit de karakteristieke dubbele bomenrij op het middenpad omver werden gehaald, wreef menigeen zich toch even de ogen uit. „Ze zijn niet meer te redden. Het is zinloos ze nog langer te laten staan”, verklaarde groenbeheerder Hans Kruidierink van het stadsdeel Segbroek zijn radicale beslissing.

Iepziekte

De door minuscule iepenspintkevers veroorzaakte iepziekte, die halverwege de jaren negentig op de Nachtegaallaan al de eerste slachtoffers maakte, had in de loop der tijd steeds meer bomen verzwakt of gedood. Zo kreeg het lommerrijke bomenlaantje, dat zelfs een plaats had gekregen in het landelijk Register van Monumentale Bomen, steeds meer het aanzien van een gebit met ontbrekende tanden. Zo'n zeventien jaar geleden waren op twee opgevallene plekken nog nieuwe jonge iepen teruggezet, maar die gedijden niet goed en werden uiteindelijk net zo ziek als hun hoogbejaarde buurbomen uit de jaren twintig van de vorige eeuw.

Geschrokken

Het indrukwekkende zaagwerk trok veel bekijks. Sommige mensen toonden zich geschrokken. „Waarom moeten ze weg?” vroeg een voorbijfietsende wijkbewoonster. Die had duidelijk de afgelopen jaren dit wijkblad niet goed gelezen, want hierin is geregeld melding gemaakt van de ziekte van de bomen en het onontkoombaar naderende einde van hun bestaan.

Bas Steenks en Clara Visser, beiden lid van de gemeentelijke Adviesraad Monumentale Bomen, sloegen de grote iepenopruijing met gemengde gevoelens gade. „Hans Kruidierink heeft nog vrij lang gearzeld, maar twee jaar geleden heb ik al gedacht en gezegd: Weg met die bomen hier, want het risico dat de besmetting zich uitbreidt wordt steeds groter,” aldus Bas Steenks. „Natuurlijk is het jammer dat het oude vertrouwde uiterlijk van deze laan nu is verdwenen en dat het straks na de nieuwe aanplant nog jaren duurt voor je weer zo'n mooi decor hebt. Maar je moet ook bedenken dat deze bomen een lang leven van ruim negentig jaar hebben geleid, de oorlog hebben overleefd en heel veel mensen plezier hebben bezorgd. Dat is niet niks.”

r boomrijk

Iepen, eiken, platanen, linden?

Binnenkort bepaalt groenbeheerder Kruidenink in overleg met de Adviesraad Monumentale Bomen wat voor bomen aan de Nachtegaallaan zullen worden teruggeplant. „Je zou natuurlijk vanwege de historie opnieuw iepen kunnen neerzetten,” zegt Bas Steenks, want er is tegenwoordig een soort verkrijgbaar die honderd procent resistent is tegen de iepziekte: de *ulmus columella*. Maar je kunt ook denken aan iets heel anders, zoals zuilvormige eiken of platanen. Hans Kruidenink oppert nog een vierde mogelijkheid: linden. „In het stuk Fahrenheitstraat langs het Rode Kruisplantsoen hebben we dit jaar ook al een aantal iepen verwijderd en toen dat gebeurde, kwam bij mij het idee op om van dat hele straatgedeelte een lindenlaan te maken”, zegt hij. „Maar als je op die gedachte voortborduurde, zou je die linden ook kunnen doortrekken naar de Nachtegaallaan, die op de Fahrenheitstraat aansluit.” Volgens de groenbeheerder zal waarschijnlijk in november wel bekend zijn wat het gaat worden.

Moordzaak

Hoewel de Nachtegaallaan pas rond 1920 is aangelegd, liep er op die plek al heel lang een pad – volgens sommigen zelfs al zo'n tweehonderd jaar – dat de Haagse Beek met de duinen verbond. In 1880, toen er nog lang geen sprake was van de Vogelwijk en er in dit gebied alleen wat boerenhoeven stonden, werd bij dit pad het vermoorde lichaam gevonden van de dertienjarige Marius Boogaardt, de ontvoerde zoon van welgestelde Haagse ouders. De moordzaak maakte zoveel indruk op de bevolking dat het pad dat later Nachtegaallaan werd nog vele jaren 'het moordenaarslantje' is genoemd.

Op de website van de wijkvereniging www.vogelwijkonline.nl is een kort filmpje te zien van het vellen van één van de oude iepen aan de Nachtegaallaan.

Bloeien op gymnasium Sorghvliet

Tekst en foto's: Magda van Eijck

Vooraf voor de achtste groepers van het basisonderwijs, maar eigenlijk voor alle Vogelwijkers, vertellen leerlingen van middelbare scholen in de omtrek sinds enkele maanden in dit blad over hun ervaringen op school. Deze maand een verhaal over Sorghvliet.

Gymnasium Sorghvliet aan de Johan de Wittlaan 22, op een steenworp van het Catshuis, is de school van Maxime, Olga en Merel. Waarom zij het daar heel erg naar hun zin hebben vertelden zij uitgebreid voor en na het 'Thaleiakamp' in Noorbeek bij Maastricht waar zij van 11 tot 18 juli dit jaar waren. De Vogelwijkbewoonsters Maxime Kramer en Merel Schalker en voormalig wijkgenote Olga van der Horst zijn deze maand begonnen in de tweede klas van het Sorghvliet gymnasium. Ze kwamen alle drie in de zomer van 2013 van de Heldringschool aan het IJsvogelplein.

Thaleia, muze van de komedie

De meisjes laten de aula van de school zien. Bij de grote muurschildering, waarop docenten uit 1988 in Grieks ornaat staan afgebeeld, willen

ze wel even poseren. Later poseren Maxime, Olga en Merel trots met hun Thaleia-T-shirt bij de voorkant van hun school. Thaleia is de naam van het kamp waar eerstejaars-gymnasiasten van Sorghvliet al sinds jaar en dag aan het eind van de eerste klas een week lang naartoe gaan. Het kamp is genoemd naar de oud-Griekse muze van het theater en de komedie. Letterlijk betekent de naam 'De bloeiende'. De jongedames hebben zin in het weekje weg.

Jongens en meisjes door elkaar

Na het Thaleiakamp vertellen ze er enthousiast over. „Van de docenten was alleen onze lerares Engels mevrouw Makaria Pfeiffer mee en verder waren er voor de begeleiding leerlingen en oud-leerlingen van Sorghvliet. Misschien waren we wel met honderd in totaal”, vertelt Olga. „In 1997, toen het Thaleiakamp er voor het eerst was, werd het in het vakantiehuis van mevrouw Pfeiffer in Frankrijk gehouden, maar later werd voor een andere locatie gekozen.” Merel: „Er waren diverse workshops: dans, theatersport, teksttoneel, film en singer-songwriter. Het verschil tussen theatersport en teksttoneel is dat het eerste improvisatie is. Bij teksttoneel krijg je de tekst van het toneelstuk waarin je speelt.”

„Op de slaapzalen sliepen we met jongens en meisjes door elkaar,” vertelt het drietal. Met haar vinger in de lucht tekent Olga het gebouw en geeft aan waar de deelnemers sliepen. „In het begin deed iedereen een beetje ingewikkeld bij het uitkleden 's avonds, maar de volgende ochtend en avond was dat over.”

Waterpistool

De leukste oud-leerling die er bij was, was Willem. „De meest coole begeleider ooit”, vinden de meisjes. „Op een avond dreigde Felix, een andere oud-leerling, dat hij ons met een enorm groot waterpistool nat zou spuiten als

we niet gingen slapen. De laatste nacht heeft hij dat ook echt gedaan!”

Maxime en Olga vertellen lachend welke grap ze hebben uitgehaald. „Samen met Julie en Sarah hebben we een keer 's nachts scheerschuim op de wangen van begeleiders gespoten. Toen ze wakker werden, gingen ze met hun vingers over hun wangen en dan schrokken ze.”

„Het enige nare,” zegt Maxime, „is dat op de tweede dag van het kamp een klasgenote en vriendin van mij zo erg ziek werd dat ze terug naar huis moest. Ze ging naar het ziekenhuis en daar bleek dat ze aan suikerziekte lijdt. Dat was wel schrikken voor iedereen. Heel naar, vooral voor haar!”

Met de belevenissen tijdens de kampweek nog vers in het hoofd verheugen de meisjes zich op het poffertjes eten aan de Scheveningse boulevard dat ze met alle Thaleia-kampgenoten nog gaan doen.

Andere kampen

Tegelijk met het Thaleiakamp was er ook een zeilkamp. Ook leuk, maar de meisjes zouden graag de komende jaren – en ook als ze al van school af zijn – naar het Thaleiakamp willen blijven gaan. Zo leuk was het. Vanaf 2016 zijn deze kampen trouwens niet meer in de laatste schoolweek, waarin toch eigenlijk niets meer gedaan wordt, maar in de eerste week van de zomervakantie. Dat is wat minder leuk, vindt het drietal.

Thaleia-kampweken zijn eigenlijk vrijwillig: je gaat mee of niet. Maar er zijn ook verplichte kampen, zoals het brugklaskamp in de eerste, het survivaalkamp in de derde en de uitwisseling met leerlingen uit andere landen (Duitsland, Frankrijk, Engeland en Amerika) in de vierde. En dan natuurlijk de Rome-reis in de vijfde klas. Een ander vrijwillig kamp is de ski-reis en natuurlijk zijn er nog diverse andere leuke en interessante activiteiten op Sorghvliet.

Fluitende vogel

De meisjes vertellen dat de meeste leraren erg aardig zijn, maar dat mevrouw Filip van wiskunde wel heel bijzonder is omdat ze zulke aparte dingen zegt. Ze is Roemeense van oorsprong en toen laatst iemand zat te fluiten in de klas zei ze: „Als jij denkt, jij bent vogel: raam is open, vlieg weg.” Maxime: „We hadden het afgelopen jaar trouwens een superlieve en leuke mentor: mevrouw Noll.”

Sorghvliet is een betrekkelijk kleine school en daardoor is het makkelijk om veel mensen te kennen. Dat is zo voor leerlingen, maar ook voor de docenten. „Maar op Thaleia leer je echt iedereen goed kennen”, vervolgt Olga, „en op onze school word je echt niet gepest, ook brugklasleerlingen niet!” „Behalve jij dan!”, roepen Merel en Maxime. „Jij werd door je broer Julius in de prullenbak gezet!”

Huiswerk is een vast onderdeel van het leven van Sorghvlietleerlingen. Sommigen waren dat op de basisschool al gewend. Dat scholieren op de basisschool al huiswerk moeten maken, vinden de meisjes echter onzin. Eén uitzondering willen ze daarvoor wel maken en dat is voor ‘topo’ (topografie), want dat kun je niet goed in de klas leren.

Tips voor brugklassers

Om beginners op school te behoeden voor ‘brugklasfoutjes’ hebben de meisjes nog wel wat tips:

- Sjouw in de pauzes niet met je tas; laat die gewoon ergens staan. Er wordt echt niet gestolen
- Zet je tas ook niet in je kluisje. Dat doe je alleen met je gymspullen.
- Maak altijd je huiswerk, anders loop je snel achter, en doe dat direct als je uit school komt. Neem wel eerst even een korte pauze van een half uur of zo om wat te eten en te drinken
- Leer bij de talen echt altijd je ‘woordjes’
- Denk niet dat een d.o. (diagnostische toets) niet belangrijk is. Bij de toetsen worden die ook meegeteld voor je cijfer, dus je moet altijd alles bijhouden en leren.

Kom je toch in de problemen op school, dan kun je naar een leerling-bemiddelaar gaan. Er zijn 19 leerling-bemiddelaars op Sorghvliet. Olga is er zo eentje. Je wordt er voor uitgekozen en je moet er ook een cursus voor volgen. Je mag alleen nooit bemiddelen voor leerlingen uit je eigen klas, ook niet voor leerlingen uit hogere leerjaren of voor mensen die je persoonlijk kent.

Boeken haal je op in de eerste schoolweek. Daarna moet je ze kaften en je moet er voor zorgen dat ze netjes blijven, want als je ze aan het eind van het schooljaar terug brengt met ezelsoren of beschadigingen, moet je betalen.

Frans uitstapje naar de Vogelwijk in de jaren dertig

Door Dick van Rietschoten

Zou er ergens ter wereld nog een actuele reisgids over Nederland te koop zijn waarin de Haagse Vogelwijk en het aangrenzende Duindorp als bezienswaardigheid worden genoemd? Hoogstwaarschijnlijk niet. Toch is er een gerenommeerde toeristische gids geweest die dat ooit heeft gedaan. In de jaren dertig van de vorige eeuw waren dergelijke aanbevelingen te vinden in het boekje *Hollande* uit de beroemde serie *Guides Bleu* van de Franse uitgeverij Hachette.

Lonely Planet

Wijkbewoner Jaap Nienhuis (Spotvogellaan) zag zo'n gids, daterend uit 1933, tijdens een vakantie in Frankrijk in een winkeltje met tweedehands boeken liggen. Aangetrokken door de naam 'Hollande' pakte hij het op, bladerde erin en voelde direct dat hij iets bijzonders in handen had. Een Guide Bleu is immers voor de Fransen al sinds jaar en dag een soort Lonely Planet *avant la lettre* en zo'n antiek exemplaar maakt het natuurlijk extra interessant om er eens lekker in te snuffelen. Jaap kocht het en smulde vervolgens van de inhoud, en natuurlijk met name van het zeer gedetailleerde hoofdstuk over Den Haag, want daar stond warempel de *cité-jardin Houtrust* (alias Tuinstadwijk Houtrust, alias de Vogelwijk) in vermeld. 'Dat verdient vermelding in het wijkblad', dacht Jaap. En zo belandden de teksten uit de ruim tachtig jaar oude Franse vakantie­gids over La Hollande – merkwaa­dig­er­wijs wordt nergens de naam Pays-Bas genoemd – bij de redactie van dit blad.

Internet

De Guides Bleu bestaan overigens nog steeds. Tegenwoordig heeft het deeltje over Nederland

wel een andere naam: *Amsterdam et La Hollande*. En zo minutieus als in 1933 wordt ons land heden ten dage niet meer beschreven. Er was destijds natuurlijk ook geen internet waarmee je alle gewenste informatie over landen en steden binnen enkele minuten op je beeldscherm kunt toveren. Vroeger was de vakantieganger voor alle bezienswaardigheden, nuttige adressen en tips geheel afhankelijk van de gedrukte gegevens in reis­gidsen.

Alleen al bij het doornemen van het hoofdstuk over Den Haag moet het de lezers uit de jaren dertig hebben geduizeld. Zoveel te doen, zoveel te zien! Genoeg voor een verblijf van minstens een week.

Extensions modernes

De Vogelwijk staat vermeld als onderdeel van een lange wandeling vanaf het begin van de Laan van Meerdervoort (bij de Zee­straat) naar de zuidwestelijke *extensions modernes de la Haye*. Deze moderne stadsuitbreidingen worden geroemd om hun 'opmerkelijke concept' en 'architectonische stijl'. De wandeling voert over de Laan van Meerdervoort naar de Goudenregenstraat, waar men rechtsaf wordt gedirigeerd en na het Goudenregenplein links de Sneeuwbalstraat in wordt gestuurd om een modern schoolgebouw (mts/hts) te bekijken van architect J. B. Fels, die we inmiddels ook kennen als ontwerper van veel Vogelwijkwoningen. De betreffende school is begin jaren tachtig afgebroken.

Papaverhof

Vervolgens krijgt de Franse wandelaar de tip om twee moderne architectonische hoogstandjes te bewonderen: een fraai wooncomplex aan de

Kwartellaan begin jaren dertig

Goudsbloemlaan (helaas in de oorlogsjaren afgebroken, nu is daar het poortje naar Jumbo) en de nog altijd bestaande Papaverhof van architect Jan Wils. De wandelroute buigt daarna naar de nog jonge tuinstadwijk Houtrust, waarvan *la Kwartellaan* een opmerkelijke doorsnijding wordt genoemd. Architect Kropholler wordt in dit verband ook vermeld.

De route gaat verder via de Pauwenlaan naar de Laan van Poot en dan over de Nieboerweg naar Duindorp, volgens de gids 'door de gemeente gebouwd voor de vissers'. *Na le pont sur le Ververschingskanaal* gaat de wandelroute nog kilometers verder en voert zelfs langs

de destijds nog maar vier jaar eerder gereed-gekomen Nirwana-flat van Jan Duiker aan de Benoordenhoutseweg. Aan de inmiddels amechtige wandeltoerist legt de gids uit: *Un flat est un maison à appartements*.

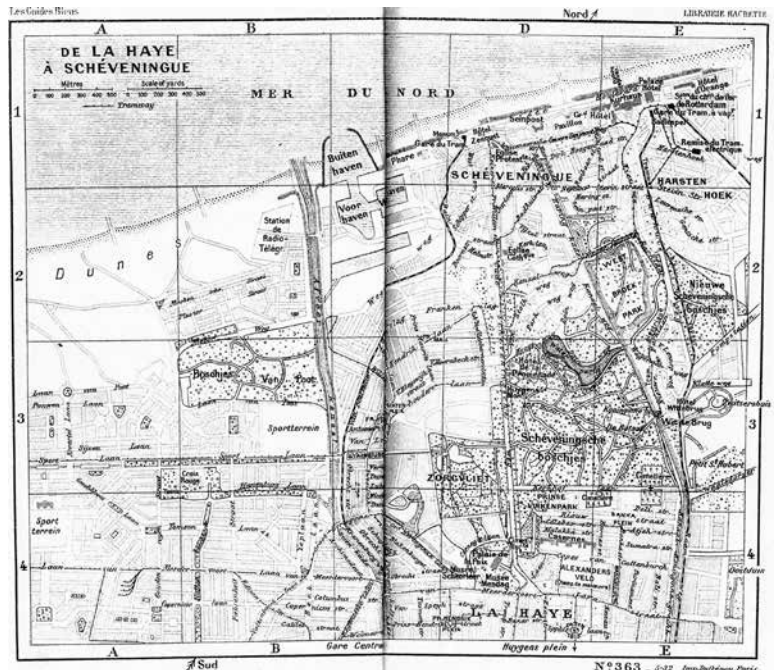

Duindorp zoals het er kort na de bouw eind jaren twintig uitzag

‘Centraal Station’

De geschetste looproute is slechts een klein onderdeel van de gedetailleerde informatie die over Den Haag wordt verstrekt. Afgezien van de uitputtende beschrijving van het stadscentrum (waarbij het Hollands Spoor het ‘Centraal Station’ wordt genoemd) en van allerhande

Dit summiere stadsplattegrondje van Den Haag kregen de gebruikers van de Franse toeristische gids voorgeschoteld.

kerken en musea en alles wat daarbinnen te zien is, konden de Franse bezoekers bijvoorbeeld ook nog een wandeling vanuit de stad maken in de richting van het Zuiderpark. Daarbij wordt bijzondere attentie gevraagd voor een andere nieuwe tuinstadwijk met frisse architectuur: Spoorwijk!

Een uitje naar badplaats Scheveningen en het aangrenzende oude dorp rond de Keizerstraat zat vanzelfsprekend ook in het Haagse vakantiepakket. Prachtig is de beschrijving die het boekje geeft van de vissers en hun families: 'De Scheveningse visser is weinig communicatief en toont geen enkele interesse voor de badgast. De gezinnen zijn groot en patriarchaal ingesteld. De traditionele klederdracht van de vrouwen bevat een sjaal die een beetje doet denken aan bepaalde Bretonse kleding, en een bijzonder merkwaardige muts.'

Musea

Zoals gezegd komen de belangrijkste Haagse musea uit het begin van de jaren dertig minutieus in de reisgids aan bod. Geen vierkante meter expositieruimte wordt overgeslagen. Van het *Musée Royal de Peinture*, dat wij nu beter kennen als het Mauritshuis, wordt bladzijde na bladzijde alles wat er hangt beschreven en geduid. Opvallend is ook dat enkele beschreven musea inmiddels helemaal niet meer bestaan, althans niet op de vermelde locatie. Neem het warm aanbevolen Museum Kröller aan het Lange Voorhout nummer 1. Inderdaad: de voorloper van wat nu de parel van de Hoge Veluwe is. Destijds was de schilderijencollectie die mevrouw Helene Kröller-Müller had vergaard nog gevestigd in het handelskantoor van haar man Anton.

Gemeentemuseum

Het Haags Gemeentemuseum van Berlage was in 1933 nog in aanbouw. Als je destijds de kunstschaten wilde zien die in het bezit waren van de gemeente Den Haag, moest je naar twee adressen: het Haagse Historisch Museum aan het Korte Voorhout en het gebouw van het spec-

taculaire Panorama Mesdag. Enkele pagina's lang weidt de gids ook uit over het *Museum Scheurleer* in een villa aan de Carnegielaan, achter het Vredespaleis. Er zullen vandaag de dag nog maar weinig Hagenaars zijn die daar ooit van hebben gehoord. Het museum, eigendom van de bankiersfamilie Scheurleer, bevatte allerlei archeologische vondsten uit onder meer Egypte, Griekenland en het Verre Oosten. Franse toeristen die er met de gids van 1933 in de hand naartoe wilden, stonden echter voor een gesloten deur. Dankzij internet weten we nu namelijk dat de collectie al vanaf eind 1932 niet meer te bezoeken was omdat de familiebank door de beruchte crisis van 1929 failliet was gegaan. De oudheden werden verkocht aan het gloednieuwe Allard Piersonmuseum in Amsterdam.

Hotels

Nog wat royalty tot slot. Volgens de Guide Bleu waren de Haagse koninklijke paleizen aan het Noordeinde en Huis ten Bosch 'bij afwezigheid van leden van de koninklijke familie' gewoon van binnen te bezichtigen. Toegangskaarten konden worden verkregen bij het Syndicat d'Initiative oftewel de VVV aan het Lange Voorhout 102. Maar wie een paleis ging bezoeken, kreeg wel deze dringende raad mee: het is verboden fooien te geven aan het personeel! Wilde je als toerist in 1933 ten volle van Den Haag genieten, dan moest je er uiteraard wel een aantal nachten slapen. Geen probleem: de gids *Hollande* voorzag de lezers van een rijk boeket aan hotels en restaurants. Dat het crisisspook nog volop rondwaarde, is aan de vermelde prijzen goed te zien. Het duurste hotel (categorie De Luxe) was het nu nog steeds vermaarde Des Indes. 'Cuisine réputée' meldt de gids. Kamers vanaf 7,50 gulden per nacht en diners vanaf 5 gulden.

Maar als dat te prijzig was, kon je bijvoorbeeld ook naar hotel Holland aan het Huygenspark, waar je al vanaf 2 gulden per nacht een kamer kon huren en voor 1,25 gulden kon dineren. Kom daar tegenwoordig eens om!

Kortom

Onduidelijkheid over lot 'kerkvluchtelingen'

Het is zo goed als zeker dat de ruim 60 uitgeprocedeerde asielzoekers uit onder meer Irak, Egypte en Afghanistan, die begin vorig jaar hun intrek namen in het kerkgebouw aan de Sportlaan, bij het verschijnen van dit blad (dat op maandagochtend 2 september ter perse ging) niet meer in de kerk verblijven.

Burgemeester Van Aartsen had de groep gesommeerd vóór 2 september de kerk te verlaten en te verhuizen naar een noodopvang in de Zilverstraat (bedrijventerrein Kerketuinen) omdat de situatie in de kerk in humanitaire zin onwenselijk is en ook zeer brandgevaarlijk. De groep vluchtelingen wees het nieuwe 'logeer-adres' echter af omdat dit pand te weinig privacy zou bieden en de opvang slechts van tijdelijke aard zou zijn. Daardoor riepen de kerkbewoners het risico over zich af van een gedwongen uitzetting uit de kerk met inzet van de politie in de eerste week van september. Over alternatieven wilde de burgemeester niet praten.

Op maandag 4 augustus demonstreerde een deel van de vluchtelingengroep bij het stadhuis aan het Spui om aandacht te vragen voor de uitzichtloosheid van hun bestaan. Zij wezen erop dat terugkeer naar landen als Irak en Afghanistan, die worden overspoeld door geweld en terreur, voor hen veel te gevaarlijk zou zijn en dat hun lot in Nederland ook steeds ongewisser wordt.

Fien Hoeks (91) overleden

De afgelopen maand is op 91-jarige leeftijd Fien Hoeks-Vullings overleden. In de tweede helft van de vorige eeuw was zij een bekende

verschijning in de Vogelwijk. Ze dreef samen met haar man Georges Hoeks van 1947 tot 1987 een groentezaak aan het Haanplein 20. Georges had eerst bij zijn ouders in een groentezaak aan de Mezenlaan gewerkt. Zijn ouders waren daar in 1932 begonnen en verhuisden eind jaren dertig naar het Haanplein. Na de oorlog nam Georges de zaak aan het Haanplein over. In 1947 trouwde hij met Fien, waarna het paar achter de winkel ging wonen. Georges overleed in 1989. Sinds 1991 woonde Fien in een flat aan de Mozartlaan.

Lezing Abdelkader Benali in bibliotheek Bomenbuurt

Op donderdagavond 25 september van 20.00 tot 22.00 uur geeft de Marokkaans-Nederlandse schrijver Abdelkader Benali een lezing in de Bibliotheek Bomenbuurt, Fahrenheitstraat 707 (bij het plantsoentje t.h.v. Albert Heijn).

Schrijven doet Benali al sinds zijn achtste. Lezen deed hij via de openbare bibliotheek. In 1997 werd hij bekend met het boek *Bruiloft aan zee* dat in dat jaar genomineerd werd voor de Libris Literatuurprijs. Maar al die aandacht kwam hem niet ten goede. Hij raakte in een dip en kreeg pas in 2002 weer succes dankzij het boek *De Langverwachte* (over Rotterdam in de jaren negentig en zijn Marokkaanse familie) dat een jaar later bekroond werd met de Libris Literatuur Prijs. In 2009 schreef hij *De stem van mijn moeder* en enkele jaren daarna *Bad Boy*.

Het bijwonen van de lezing kost slechts 5 euro (leden betalen zelfs de helft), maar u moet vooraf wel reserveren via telefoonnummer (070)353 69 70 of per e-mail: bomenbuurt@dobdenhaag.nl

Fotoboek 'Langslopers'

Bij een blinde muur in het slotstuk van de Beeklaan, vlakbij het huis waar ooit 'de oude Drees' woonde, ontstond tussen 2009 en 2013 een bijzonder kunstproject. Beeldend kunstenaar Hans Rietbergen, die zelf ook in dit deel van de Beeklaan woont, naast schrijfster Yvonne Keuls, posteerde zich geregeld met een fotocamera op straat en klampte voorbijgangers aan met de vraag of hij een foto van hen mocht maken. Velen stemden daarin toe en vertelden tijdens het poseren iets over zichzelf. Zo groeide het project 'Langslopers' uit tot een immens fotoalbum waarin het multiculturele karakter van het stadsdeel Segbroek goed tot uitdrukking komt. In de loop der tijd maakte de nu 65-jarige Hans Rietbergen zo'n 1100 foto's waarop ruim 1700 passanten te zien zijn. Een selectie ervan was al te zien op exposities in onder meer Pulchri Studio en Theater De Regentes. Sinds mei dit jaar zijn bijna 500 afbeeldingen uit het project gebundeld in een boek met de titel 'De Postbode Zei Nee'. Geïnteresseerden kunnen het voor een tientje bij de kunstenaar kopen. Stuur een mail naar jghrietbergen@hotmail.com of bel 06 10316837.

Vrijwilligerswerk vinden in Segbroek via vacaturebank

Wil jij of u een handje helpen in een verzorgingshuis? Of bepaalde klusjes doen voor een sportvereniging? Of misschien jongeren van de straat houden? Of in de natuur werken? Als vrijwilliger kun je eigenlijk van alles doen! Er zijn genoeg mensen, projecten of organisaties die wel wat extra hulp kunnen gebruiken. In het buurthuis 't Lindenkwaadrant in de

Bomenbuurt bevindt zich een zogeheten i-shop (een plek voor advies en informatie voor bewoners) waar je van alles kunt vinden over vrijwilligerswerk. Medewerkers van de i-shop kunnen je helpen zoeken naar een passende vrijwilligersbaan. Zij kijken met je mee in de vacaturebank. Daar staan meer dan duizend vacatures voor vrijwilligers. Zo zie je wat er allemaal te doen is, passend bij je interesses en nog in de buurt ook!

Je kunt terecht voor een persoonlijke bemiddeling op:

Maandag 10.00 – 14.00 uur

Dinsdag 12.30 – 16.00 uur

Vrijdag 10.00 – 14.00 uur

Adres: i-shop 't Lindenkwaadrant

2^e Braamstraat 6 (links van de ingang van de kerk aan de Kamperfoeliestraat)

Tel: 070 205 2480

E-mail: i-shop-lindenkwadrant@voorwelzijn.nl

Lezingen over Mark Rothko naar aanleiding van komende expositie Gemeentemuseum

In het Haags Gemeentemuseum is vanaf 20 september een unieke tentoonstelling met werk van de Amerikaanse kunstenaar Mark Rothko te zien. De in Letland geboren Rothko (1903-1970) is bekend geworden door zijn grote doeken, bestaande uit slechts enkele kleurvelden, die door hun gelaagdheid en rafelige randen lijken te trillen. De kleurvelden zijn van een ongekende intensiteit en verbeelden universele gevoelens. Het zijn schilderijen die veel mensen emotioneren en verbazen.

Kunsthistorica Saskia Gras houdt op 1 en 3 oktober aan de Rietzangerlaan 2a een lezing over

Kortom

deze kunstenaar, waarbij zijn hele oeuvre aan bod komt, ook zijn vroegere, meer surrealistische werk. Wat bedoelde hij met zijn schilderijen? Ze waren zo belangrijk voor hem dat hij ze niet wilde verkopen aan mensen die ze niet begrepen. Zijn grootste triomf was de magistrale opdracht voor een kapel in Houston: een plek waar gelovigen van alle gezindten konden samenkomen in gezelschap van zijn intense triptieken.

Saskia Gras houdt de lezing op de volgende twee data:

-Woensdagavond 1 oktober van 20.00 - 21.45
-Vrijdagochtend 3 oktober van 10.00 - 11.45 uur
Kosten: € 15,-, inclusief koffie/thee of drankje.

Voor aanmelding of meer informatie:

www.wijzerinkunstgeschiedenis.nl

E-mail: saskiagrass@hccnet.nl of telefoon (070) 4481054 (eventueel antwoordapparaat inspreken).

Op de voornoemde website kunt u ook informatie vinden over de nieuwe cursussen die Saskia Gras geeft over architectuur en kunstgeschiedenis.

Verhalenvangers aan Zee

Hebt u ook wel eens het idee dat u zó veel verhalen met zich meedraagt dat er wel eens iets op papier zou mogen om na te lezen of na te laten?

In oktober begint in de Vogelwijk een uniek project: *Verhalenvangers aan Zee*. Schrijfdocent Jessie van Vlodrop leert u in samenwerking met schrijfster Anne Büdgen een aantal eenvoudige technieken voor het neerzetten van een goed verhaal of een prachtig gedicht.

Er wordt gewerkt rond het thema 'dierbare plekken'. Wat is de fijnste plek in uw eigen huis en hoe was dat vroeger? Wat beleefde u door de jaren heen in uw wijk? Welke herinneringen

roepen de zee en het duingebied in u op?

Kom uitwisselen en schrijven met andere wijkbewoners, kom verhalen vangen aan zee.

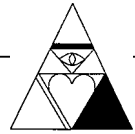
Verhalenvangers aan Zee start 28 oktober

Locatie: Vergaderzaal naast St. Albaankerk, Rietzangerlaan 2a.

Het project bestaat uit vijf lessen op dinsdagochtenden van 10.00 tot 12.00 uur

Doelgroep: bewoners in de leeftijdsgroep 65+
Kosten: 20 euro voor de gehele cursus (4 euro per les)

Schrijf u in via www.verhalenvangers.com of bel 06-22740308 (ma, di en wo tussen 9.30 en 11.30).

"Ken U zelve"

Spiritueel centrum

Laan van Poot 292 - tel. 368 61 62

Woensdag 10 september – Martin Reul verzorgt een avond met helderziende waarnemingen a.d.h.v. een briefje met de naam van een overleden persoon. Na de pauze kunt u gemagnetiseerd worden door diverse magnetiseurs.

Woensdag 17 september – Sjaak van Breemen verzorgt een avond met waarnemingen via zijn synthesizer.

Woensdag 24 september – Medium Fien verzorgt een avond met orakelkaarten. Je mag een vraag stellen en Fien trekt 3 kaarten voor het antwoord.

Woensdag 1 oktober – Jock verzorgt een avond met psychometrie a.d.h.v. een foto of voorwerp. Na de doorgelopen boodschap krijg je een kaart met een spreuk mee.

Woensdag 8 oktober – Martin Reul verzorgt een avond met helderziende waarnemingen a.d.h.v. nummers die uitgedeeld worden bij binnenkomst. Na de pauze kunt u gemagnetiseerd worden door diverse magnetiseurs.

Kwettertjes

Plaatsingsvoorwaarden

Kwettertjes zijn kleine gratis advertenties over vraag en aanbod, afkomstig van leden van de wijkvereniging. Bedrijfsreclame is niet toegestaan, tenzij het gaat om cursussen en lessen. Aanbevelingen voor huishoudelijke hulp mogen wel, maar alleen met vermelding van eigen telefoonnummer of mailadres van de referent.

Een advertentie mag maximaal 2x per jaar worden aangeboden. Aanlevering voor de 18e van elke maand bij mevr. M. Boutkan, Pauwenlaan 99, tel. 3684333. E-mail: mhboutkan@planet.nl

OPPAS GEZOCHT - Wij zijn op zoek naar een lieve en betrouwbare oppas aan huis (in de Vogelwijk), voor onze kinderen van 4 en 7 jaar op maandag en dinsdag (van 15.00 uur tot ca. 18.00 uur). Meer informatie via: margreetverhaag@gmail.com of 06-52 347 230.

BRIDGECLUB - Bridgeclub Replay heeft nog plaats voor enige leden. Leuke en makkelijk te bereiken locatie (Houtrust, ingang naast de sporthal). Speelavond op dinsdag vanaf 19.45 uur. Gratis parkeren. Inl. (070) 360 5947.

AANGEBODEN - Mijn huishoudelijke hulp heeft nog tijd beschikbaar. Bent u geïnteresseerd? Dan kunt u mij bellen. Joke Vrouwenvelder, tel. 06-50 546 993.

AANGEBODEN - Bosch afwasmachine (SMS58M32EU), anderhalf jaar oud en nu overbodig i.v.m. verbouwing keuken. Prijs €175. Tel: (070)753 3158 na 18.00 uur.

HUISDIERVERZORGING - 2e jaars student Haagse Hogeschool kan uw huisdier verzorgen als u van uw vakantie geniet. Ervaring met katten, konijnen, cavia's, waterschildpadden, hamsters en vissen. Ook voor het incidenteel uitlaten van uw hond. Tel. (070) 323 6520.

BIJLES AANGEBODEN - Heb je bijles nodig in de exacte vakken (natuurkunde, scheikunde,

wiskunde (ook B) of biologie? Ons nichtje Margot helpt graag tegen 5 euro per half uur. Zij heeft net haar gymnasiumdiploma gehaald. Inlichtingen: Margot Leemker, 06-12 040 907, margot.leemker@casema.nl.

TE KOOP - Meisjesfiets 24 inch, oma-model, kleur blauw met div. extra's, zoals verlichting, reflectoren voor en achter, een bel en een klapstandaard. Geschikt voor kinderen van 8 tot 12 jaar. Vraagprijs 50 euro. Karin Donk, tel. 06-43 704 050.

TE KOOP - Koga Miyata stads- en toerfiets, lichtgewicht frame van aluminium. Prijs: 85 euro. Tel. 323 0889 of mail jrh@casema.nl.

TE KOOP - Auto kinderzitje 'Maxicosi'. Prijs: 25 euro. Tel: 368 5529 of 06-53 648 914.

TIJDELIJK TE HUUR - Voor 5 tot 8 maanden: een comfortabel gemeubileerde driekamer flat (Sportlaan) met eenvoudige keuken. Huur: 745 euro p.m. incl tv en internet, excl. gas, water en elektriciteit waarvoor een voorschot van 100 p.m. wordt gevraagd. Borg is een maand huur. Tel. 06- 22 399 258 of 06- 30 657 031.

FRANS OF ENGELS OEFENEN - Julie Kennedy, native speaker Engels en Frans, wonend in de Vogelwijk, geeft conversatieles en huiswerkondersteuning in Engels en Frans. Bereikbaar op tel. 06-54 633 129 of via: jkvano@hotmail.com

TE KOOP - Molteni-zitbank i.z.g.st. (2,5 zits/180 cm), kleur: 'gespikkeld lichtgrijs'. Prijs: 350 euro. Tel.: 06-17 866 457 (Hugo Falet).

OPPAS OF BABYSITTER - Ik heb veel ervaring met kinderen, spreek vloeiend Frans, Engels en Nederlands en zit in mijn eindexamenjaar vwo. Bel Anna Bigot op 06 - 52 476 125 of mail: bigotanna@hotmail.com

OPPAS GEZOCHT - Wij zoeken voor do. midd. een ervaren, verantwoordelijke, flexibele en lieve oppas die onze kinderen van 6, 7 en 8 jaar uit school wil halen en daarna in ons huis met ze wil eten. Liefst iemand die zelf kinderen heeft grootgebracht of ruime oppas-ervaring heeft. Referenties worden op prijs gesteld. Mail erik.kleijn@gmail.com

Nuttige adressen & telefoonnummers

Politie

Alarmnummer bij acute nood, levensgevaar of brand: 112

Algemeen politienummer: 0900-8844

Politiebureau Segbroek, Fahrenheitstraat 192.

Geopend van 08.00 tot 18.00 uur.

Wijkagent: Wilfried van der Vorst

Tel. 0900-8844. E-mail:

wilfried.van.der.vorst@haaglanden.politie.nl

Spreekuur: elke dinsdagmiddag van 14.00 tot

14.30 uur in basisschool De Parkiet, Parkietlaan 1.

Buurtveiligheid

Hebt u informatie of wilt u informatie over de (on)veiligheid in de wijk, neem dan contact op met de veiligheidscoördinator van de wijkvereniging, Victor Veenman via buurtveiligheid@vogelwijkonline.nl

Brandweer:

Bij brand: 112

In alle andere gevallen: (070) 362 11 50

Post Loosduinen/Segbroek tijdens kantooruren: (070) 359 15 11

Doktersnachtdienst

tel. (070) 346 96 69

Informatie dienstdoende apotheken

tel. (070) 345 10 00

Stadsdeelkantoor Segbroek

Fahrenheitstraat 190, tel. (070) 353 57 00

Openingstijden Dienst Burgerzaken (paspoorten, rijbewijzen, uittreksels uit de burgerlijke stand, verhuizingen etc.): op werkdagen van 08.00-14.00 uur, maar op **woensdag** van 12.00-20.00 uur. Website gemeente Den Haag: <http://www.denhaag.nl>

Dierenambulance Den Haag

tel. (070) 328 28 28

Klachttelefoon gemeente

Tel. 14070

Meldpunt m.b.t. duingebied

hht_boswachters@denhaag.nl of

tel (070) 353.85.11

WIJKOUDERENWERK

Segbroek / Vogelwijk

Hulp voor zelfstandig wonende ouderen

Burenhulpcentrale Vogelwijk

Tel. (070) 262 99 99 of (070) 308 39 54.

Ouderenconsulent

Voor informatie, advies en bemiddeling op het gebied van wonen, welzijn en zorgverlening ten behoeve van ouderen kunt u een beroep doen op ouderenconsulent Lizeth Kastelein. Zij is voor het maken van een afspraak op maandag, dinsdag, woensdag en donderdag bereikbaar in buurtcentrum 't Lindenkwadrant, 2^e Braamstraat 6, tel. (070) 308 39 54. Huisbezoek is mogelijk.

Wijkbus Segbroek

Voor aanmelding als abonnee (30 euro per kwartaal) en vervoersafspraken: bel tussen 08.30 en 10.00 uur met (070) 368 50 70.

Telefooncirkel

Deze cirkel wordt gevormd door een aantal mensen die elkaar elke dag op vaste tijdstippen bellen om te weten of alles in orde is. Het dagelijks contact geeft de deelnemers een prettig en veilig gevoel. Tel. (070) 308 39 54. Lizeth Kastelein.

Buurtcontact/Bezoekgroep

Als u aan huis gebonden bent, contacten bent kwijtgeraakt en nieuwe contacten zoekt, bijvoorbeeld voor een praatje of om er eens op uit te gaan, is de bezoekgroep misschien iets voor u. Tel. (070) 308 39 54 Lizeth Kastelein.

Oppasservice

Als u de zorg heeft voor een volwassen huisgeenoot die thuis niet alleen kan worden gelaten, kunt u de oppasservice inschakelen als u er een paar uur tussenuit wilt. Tel. (070) 308 39 54.

Wijkservicepunt Uitzicht/Dekkersduin

In Florence woonzorgcentrum Uitzicht, Zonnebloemstraat 383, kunt u terecht voor informatie, bemiddeling en advies op het gebied van wonen, welzijn en zorgverlening. Tel. (070) 754 55 66.

Email: wspuitzicht@florence.nl

Respect Zorggroep Scheveningen

De Respect Zorggroep levert thuiszorg, maar heeft ook enkele woonzorgcentra, een verpleeghuis en een seniorencomplex.

Tel. (070) 306 10 20.

E-mail: info@rzgs.nl Website: www.rzgs.nl

Postadres wijkvereniging

Postbus 65923, 2506 EE Den Haag

Bestuur**Voorzitter**

Chris van Dam, tel.06 51 36 26 87
e-mail: cjlvandam@hetnet.nl

Secretaris

Henk Eleveld
Laan van Poot 300, tel. 06 16478764
email: eleveld@kabelfoon.nl

Penningmeester

Peter Arends
Spotvogellaan 26, tel. 06 53 18 27 30
e-mail: penningmeester@vogelwijkonline.nl

Overige bestuursleden

- Arthur Wiggers (infrastructuur),
Pauwenlaan 67, tel. 325 36 76
arthur.wiggers@planet.nl
- Marianne Moor
Sportlaan 81, tel. 06 53 22 13 79
e-mail: moor@ikvpaxchristi.nl
- Christian Pick
Sportlaan 165, tel. 06 24859464
e-mail: christian.pick@gmail.com

Ledenadministratie

(voor aanmeldingen, opzeggingen en adreswijzigingen)

Paul Raasveldt, Patrijslaan 6,
tel. 06 - 24778721,
e-mail: leden@vogelwijkonline.nl

De contributie voor de wijkvereniging (incl. het maandblad) bedraagt € 15,- per gezin per jaar. Voor de contributiebetaling wordt een factuur toegezonden. Rek.nr. wijkvereniging: IBAN: NL61 INGB 0001783722

Activiteiten & Clubs**Commissie Kinderactiviteiten**

Contactpersoon: Myra Bruijn
tel. 06 - 24778822
e-mail: activiteiten@vogelwijkonline.nl

Ouderenactiviteiten

Mieke Douma en Ria Zonneveld
Tel. 3629191 of 3452268

Buurtveiligheid

Victor Veenman
buurtveiligheid@vogelwijkonline.nl

Bomencommissie

Clara Visser, Talinglaan 19, tel. 356 20 31
e-mail: clavi@hetnet.nl

Verkeerscommissie

Frans Dietz, Erik v. Jaarsveld, Stef Tours
e-mail: verkeer@vogelwijkonline.nl

Kustcommissie

Rutger van Hoogstraten, Fuutlaan 1,
e-mail: rutger@vanhoogstraten.com

Tennisclub

Ineke Brügemann, Kiplaan 29
e-mail: inekebrugemann@hotmail.com

Damesgymnastiek

Woe. 20.00-21.00 uur Houtrustschool
Ineke Spaanbroek, Leeuwerikplein 2, tel. 365 30 02

Conditietraining voor mannen

Di. avond HALO, Frank v.d. Maaten,
tel. 06 51 182 353, e-mail: frank@vandermaaten.nl

Jeu de boules

Sportveld Laan van Poot, di en do 14.00-16.00 uur.
Info: Liesbeth Hijmans, Fuutlaan 7, tel. 368 58 92
E-mail: 2566sb7@hetnet.nl

Volleybalclub

Do. 20.00-22.00 uur, HALO. Contact: Willem Korteweg, tel. 06-11928401
e-mail: volleybal@vogelwijkonline.nl

Speelplekken

Job Heimerikx en Maurits Voncken:
e-mail: j.heimerikx@pijlhove.nl of
maurits.voncken@minvenw.nl

Vogelwijk Energie(k)

Voorzitter: Rutger van Hoogstraten, Fuutlaan 1
Secretaris: Paul Schlotter, Kwartellaan 24
e-mail: info@vogelwijkenergie.nl
Zie ook www.vogelwijkenergie.nl